

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTRÍŽKOVÁ SLUŽBA

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTRÍŽEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

26 IX 1984

ROZHOVOR PŘED PREMIÉROU

Pohádky na draka

První premiérou letošní sezóny na Loutkové scéně Státního divadla v Ostravě budou Pohádky na draka Ivy Peřinové v pátek 28. září. O malý předpremiérový rozhovor jsme tentokrát požádali výtvarníka Václava Kábrta, jehož loutky a scénické návrhy pohádkové říše znají již celé generace dětských diváků. Vždyť Václav Kábrt téměř čtyřicet let tvoří především pro ně.

Vaším rodným městem je Náchod, vystudoval jste po válce v Gottwaldově UMPRUM, jak jste se dostal do Ostravy?

„Loutkové divadlo a divadlo vůbec mne lákalo od dětství, již jako záček jsem hrál v Náchodě s ochotníky v amatérském loutkovém divadle, poprvé oživil v rukou loutku a poprvé ji i sám stvořil. Lásky k divadlu mě neopustila ani v době studií. A jak jsem se dostal do Ostravy? Byl jsem tu poprvé jako student na brigádě, láral jsem na Dole Petr Cingr. A tehdy jsem objevil ostravskou říši loutek, poznal se s lidmi kolem ní a byl tak trochu při tom, když se zakládalo profesionální loutkové divadlo. Nabídl mi místo, já přijal, po vojně nastoupil a rád zůstal až dodnes. Pro začátky s loutkáři v Ostravě, kdy jsem hrál, vodil loutky, stavěl kulisy, dělal osvětlovače a elektrikáře, i pro tu vůni loutkového umění jsem toto divadélko nechtěl už nikdy opustit.“

Kolikátou inscenací jsou právě připravované Pohádky na draka ve vaší historii výtvarníka?

„Přestal jsem to počítat, když jich bylo padesát. A to už je hodně dávno. Budou to stovky inscenací, spolupracoval jsem i s většinou českých divadel, filmem a televizí, ale v posledních letech už nenacházím tolik času, protože se věnuji pedagogické práci na loutkářské katedře Akademie múzických umění v Praze. Připravovaná inscenace je milá pohádka s dobrým textem a domnívám se, že jen málokdy se autorovi podaří napsat pro děti tak „voňavý“ a příjemný text. V inscenaci je tak trochu nostalgie po starém lidovém loutkovém divadle a ze strany mé, tedy výtvarné, i režijní Ireny Křehlíkové. Loutky jsem volil atypické — spíše masky, které herci oživují činoherním způsobem. Snažil jsem se vytvořit barevný, pestrý obraz na koukání. A snad jej tak přijmou i malí a velcí diváci.“

Připravila:
HERMÍNA MOTÝLOVÁ